

Het Boek Daniël - Nummer Honderdzevenenveertig

De rol van religieuze bewegingen in de vormgeving van de Amerikaanse politiek: van Pat Robertson tot de Christian Coalition

Jeff Pippenger
2024-03-20

Wij besloten het vorige artikel met de volgende alinea:

„De wonderwerkende macht die zich door het spiritisme openbaart, zal haar invloed aanwenden tegen hen die ervoor kiezen God meer te gehoorzamen dan mensen. Mededelingen van de geesten zullen verklaren dat God hen heeft gezonden om de verwerpers van de zondag van hun dwaling te overtuigen, en bevestigen dat de wetten van het land evenals de wet van God gehoorzaamd moeten worden. Zij zullen de grote goddeloosheid in de wereld betreuren en het getuigenis van godsdienstleraren bijvallen dat de verdorven toestand van de zeden wordt veroorzaakt door de ontheiliging van de zondag. Groot zal de verontwaardiging zijn die wordt opgewekt tegen allen die weigeren hun getuigenis te aanvaarden.” *The Great Controversy*, 589, 590.

Het „getuigenis van godsdienstleraren dat de ontaarde toestand van de zeden wordt veroorzaakt door de ontheiliging van de zondag”, is een wegmerk in de geschiedenis die leidt tot de afdwinging van de aanbidding van de zon in de Verenigde Staten. Pat Robertson, de Amerikaanse televangelist en oprichter van het Christian Broadcasting Network (CBN) en de Christian Coalition, stelde zich in 1988 kandidaat voor het presidentschap van de Verenigde Staten in de Republikeinse voorverkiezingen. Robertsons campagne was gericht op het mobiliseren van conservatieve christelijke kiezers en op het bepleiten van sociale en morele kwesties die in overeenstemming waren met zijn evangelische overtuigingen. In de tijd van het einde, in 1989, in de geschiedenis van de eerste van de acht laatste presidenten, stelde de leider en oprichter van de Christian Coalition zich kandidaat voor het presidentschap. De presidentiële geschiedenis van Reagan is een voorafbeelding van de geschiedenis van de laatste Republikeinse president.

De oordelen van God staan op het punt de omstandigheden voort te brengen die de voorgaande passage uit De Grote Strijd vervullen en die parallel lopen met het werk van de Christian Coalition. De Christian Coalition is ontstaan om de morele en maatschappelijke problemen aan te pakken die, naar Zuster White aangeeft, onoplosbaar zijn voor hen die de teugels van de regering in handen hebben. De Christian Coalition vertegenwoordigt in de geschiedenis van Reagan een soortgelijke beweging in de zeer nabije toekomst. In profetisch opzicht werd de Christian Coalition vooraf uitgebeeld door de National Reform Movement tijdens de zondagwetcrisis die verband hield met de Blair Bills in de jaren 1880 en 1890. De National Reform Movement werd in 1888 gevormd, en Zuster White heeft zich in haar geschriften specifiek tot die beweging gericht.

„Een grote crisis wacht Gods volk. Een crisis wacht de wereld. De meest gewichtige strijd van alle eeuwen staat vlak voor ons. Gebeurtenissen waarvan wij op gezag van het profetische woord meer dan veertig jaar lang hebben verklaard dat zij op handen waren, vinden nu voor onze ogen plaats. Reeds is de kwestie van een wijziging van de Grondwet die de vrijheid van geweten beperkt, onder de aandacht van de wetgevers van de natie gebracht. De kwestie van de handhaving van de zondagsviering is een zaak van nationaal belang en gewicht geworden. Wij weten heel goed wat het resultaat van deze beweging zal zijn. Maar zijn wij gereed voor de uitkomst? Hebben wij de plicht die God ons heeft toevertrouwd, namelijk het volk te waarschuwen voor het gevaar dat vóór hen ligt, getrouw vervuld?”

“Velen, zelfs onder hen die betrokken zijn bij deze beweging tot handhaving van de zondag, zijn blind voor de gevolgen die uit deze maatregel zullen voortvloeien. Zij zien niet dat zij rechtstreeks een slag toebrengen aan de godsdienstvrijheid. Velen hebben nooit de aanspraken van de Bijbelse sabbat en de valse grondslag waarop de zondagsinstelling rust, begrepen. Iedere beweging ten gunste van godsdienstige wetgeving is in werkelijkheid een daad van toegeving aan het pausdom, dat zovele eeuwen lang onafgebroken oorlog heeft gevoerd tegen de gewetensvrijheid. De zondagsviering dankt haar bestaan als een zogenaamd christelijke instelling aan ‘de verborgenheid der ongerechtigheid’; en haar handhaving zal een feitelijke erkenning zijn van de beginselen die juist de hoeksteen van het rooms-katholicisme vormen. Wanneer ons volk de beginselen van zijn regering zó zal verloochenen dat het een zondagswet uitvaardigt, zal het protestantisme door deze daad de hand reiken aan het pausdom; het zal niets anders zijn dan leven schenken aan de tirannie die lange tijd vol begeerte haar kans heeft afgewacht om opnieuw in werkend despotisme uit te barsten.”

„De National Reform-beweging zal, bij de uitoefening van de macht van godsdienstige wetgeving, wanneer zij zich ten volle heeft ontwikkeld, dezelfde onverdraagzaamheid en onderdrukking aan de dag leggen als die welke in vroegere eeuwen hebben geheerst. Menselijke raden eigenden zich toen de voorrechten van de Godheid toe en verpletterden onder hun despotische macht de gewetensvrijheid; en gevangenschap, ballingschap en de dood waren het gevolg voor hen die zich tegen hun voorschriften verzetten. Indien het pausdom of zijn beginselen opnieuw door wetgeving tot macht worden verheven, zullen de vuren der vervolging wederom worden ontstoken tegen hen die geweten en waarheid niet willen opofferen uit eerbied voor dwalingen die bij het volk in aanzien staan. Dit kwaad staat op het punt werkelijkheid te worden.”

„Wanneer God ons licht heeft gegeven dat ons de gevaren toont die vóór ons liggen, hoe kunnen wij dan rein voor Zijn aangezicht staan, indien wij nalaten alle inspanning die in ons vermogen ligt aan te wenden om dit onder het volk te brengen? Kunnen wij ermee tevreden zijn hen deze gewichtige crisis ongewapend tegemoet te laten treden?”

„Er ligt voor ons het vooruitzicht van een voortdurende strijd, met het risico van gevangenschap, verlies van eigendom en zelfs van het leven zelf, om de wet van God te verdedigen, die door de wetten van mensen buiten werking wordt gesteld. In deze situatie zal wereldse staatkunde aandringen op een uiterlijke naleving van de wetten van het land, ter wille van vrede en harmonie. En er zijn er die zulk een handelwijze zelfs met de Schrift zullen

bepleiten: ‘Laat iedere ziel aan de hogere machten onderworpen zijn... De machten die er zijn, zijn door God verordend.’”

“Maar wat is de handelwijze van Gods dienstknechten in vroegere tijden geweest? Toen de discipelen Christus en Hem gekruisigd predikten, geboden de overheden hun na Zijn opstanding niet meer te spreken, noch te leren in de naam van Jezus. ‘Maar Petrus en Johannes antwoordden en zeiden tot hen: Oordeelt gij, of het recht is voor God meer naar u te horen dan naar God. Want wij kunnen niet nalaten te spreken van hetgeen wij gezien en gehoord hebben.’ Zij bleven het goede nieuws van de zaligheid door Christus prediken, en de kracht van God gaf getuigenis aan de boodschap.” Testimonies, deel 5, 711–713.

De oordelen van God staan op het punt in de Verenigde Staten binnen de maatschappelijke, economische en religieuze sfeer een klimaat teweeg te brengen dat de logica verschaft voor religieuze leiders om te beginnen op te roepen tot een herleving van de openbare zedelijkheid, zoals werd getypeerd in de jaren 1880 en 1890, en vervolgens opnieuw in de geschiedenis van de president die in 1989 de tijd van het einde markeerde. „Een grote crisis wacht het volk van God. Een crisis wacht de wereld.” Zuster White stelt twee vragen: „Wanneer God ons licht heeft gegeven dat de gevaren toont die vóór ons liggen, hoe kunnen wij dan in Zijn ogen vrijuit gaan als wij nalaten iedere inspanning te leveren die in onze macht ligt om dit aan het volk voor te houden? Kunnen wij er tevreden mee zijn hen deze gewichtige kwestie onvoorbereid te laten tegemoetgaan?”

Welk licht is er geweest dat de gevaren vóór ons heeft getoond, en indien er geen licht is geweest, hoe zou een liefhebbende God Zijn volk verantwoordelijk kunnen houden voor het niet brengen van een waarschuwingsboodschap, indien zij die waarschuwingsboodschap nooit hadden gehoord? Beste lezer, u zult verantwoordelijk worden gehouden voor het licht dat door deze artikelen wordt voorgesteld.

De specifieke beschrijvingen van de kenmerken van de Democratische drakenmacht, de Republikeinse valseprofeetmacht, de pauselijke macht, de islam en de Laodicese Adventkerk, evenals het letterlijke Israël in deze artikelen, zullen door de machthebbers als haatspraak worden beschouwd, maar zij vormen de boodschap uit Gods Woord die door de methodologie van regel op regel is bevestigd, en die regels roepen uit dat de oordelen van God op het punt staan toe te nemen en in frequentie te escaleren.

Profetisch gezien heeft de Christelijke Coalitie die zich in de geschiedenis vlak vóór de tijd van het einde in 1989 vormde, een betekenisvollere toepassing dan enkel de parallel met de jaren 1880 en de jaren 1890. In de passage die wij zojuist van zuster White hebben aangehaald, identificeert zij het spiritisme als een van de twee middelen waardoor Satan de wereld gevangen neemt, en vervolgens wijdt zij enkele woorden aan de wonderen die hij zal verrichten.

Na de verkiezing van 1988, dus na de komst van de Christian Coalition, was er een geweldige manifestatie van satanische wonderen in het rijk van de draak, het rijk van het beest en het rijk van de valse profeet. Het is belangrijk deze verschijnselen juist met elkaar in verband te brengen, want zij typeren de komst van Satan, die zich na de spoedig komende zondagswet in de Verenigde

Staten voordoet als Christus.

Binnen het domein van het katholicisme zag de wereld in de jaren negentig de verschijningen van de zogenaamde maagd Maria, vergezeld van de wonderen van bloedende beelden van heiligen, wonderen van verschijningen aan de hemel, het neerdalen van bloemblaadjes uit wolkenloze luchten, en andere absurde satanische wonderen. In die tijd werden door de massa bedevaarten van duizenden mensen over de hele wereld ondernomen, meegesleept in de misleidingen die door deze gebeurtenissen tot stand werden gebracht. Er werden boeken over geschreven, journalisten stelden onderzoek in, tijdschriften zoals Time en Newsweek brachten deze dingen op hun voorpagina.

In het rijk van de draak openbaarden de hindoeïstische beelden van India satanische wonderen doordat de beelden lepels of glazen met drankoffers opdronken die aan de monden van de beelden werden gehouden. Het verschijnsel, dat in één klein dorp in India begon, verspreidde zich, als de kikkers van Egypte, over het hele land. Het televisienieuws van de BBC gaf commentaar op het verschijnsel, en als een terloopse gedachte wierp de BBC-verslaggever op televisie de vraag op: „Ik vraag mij af wat er zou gebeuren als wij morgen naar het London Museum gingen en een van de hindoeïstische beelden een glas melk aanboden?” In het avondnieuws van de volgende dag was diezelfde verslaggever te zien in het London Museum, en terwijl de camera's draaiden, bood hij het grote hindoeïstische beeld een glas melk aan. Toen het glas de lippen van het beeld raakte, werd de melk onmiddellijk in het beeld opgezogen.

Binnen het spiritualisme van de profetieën van de Amerikaanse Indianen werd de witte buffel, bekend als “Miracle”, geboren op 20 augustus 1994 op de boerderij van Dave en Valerie Heider nabij Janesville, Wisconsin. Miracle werd geboren met witte vacht, en haar geboorte werd door sommigen beschouwd als een vervulling van een Indiaanse profetie. In verschillende Indiaanse tradities wordt de geboorte van een witte buffel gezien als een heilige en betekenisvolle gebeurtenis, die eenheid, vrede en geestelijke vernieuwing symboliseert. Miracle kreeg brede aandacht en werd voor velen een symbool van hoop en geestelijke betekenis. De profetie van de witte buffel voert terug tot, en is rechtstreeks verbonden met, het heiligste relikwie van de spiritualistische godsdienst van de Amerikaanse Indianen, want het was in het oorspronkelijke verhaal van de witte buffel dat de “piece pipe” in de cultuur werd geïntroduceerd.

In 1994 begon, in het rijk van de valse profeet van het afvallige protestantisme, de beweging van het Heilige Gelach, ook bekend als de Toronto Blessing, in januari 1994 in de Toronto Airport Vineyard Church (thans bekend als Catch The Fire Toronto) in Toronto, Ontario, Canada. Het was tijdens een reeks opwekkingsbijeenkomsten onder leiding van de predikanten John en Carol Arnott dat het verschijnsel van onbedwingbaar lachen, samen met andere manifestaties zoals beven, huilen en neervallen, of het nabootsen van dieren en dierengeluiden (vaak aangeduid als “gedood in de Geest” of “dronken in de Heer”), zich onder de gemeenteleden begon voor te doen.

Het lachen en andere manifestaties werden door deelnemers toegeschreven aan de aanwezigheid en het werk van de Heilige Geest, wat ertoe leidde dat de term “Heilig Gelach” werd gebruikt om het verschijnsel te beschrijven. De opwekkingsbijeenkomsten in de Toronto Airport Vineyard Church trokken aandacht en bezoekers van over de hele wereld, wat leidde tot de verspreiding van de

beweging naar andere kerken en gemeenschappen. Mensen kwamen van over de hele wereld om het lachen te ervaren, en wanneer zij terugkeerden naar hun thuisgemeenten, begonnen die gemeenten vervolgens vaak dezelfde demonische manifestaties te vertonen.

Pat Robertson richtte in 1960 het Christian Broadcasting Network (CBN) op. CBN was een van de eerste televisienetwerken die zich toelegden op christelijke programmering, en het speelde een belangrijke rol in de groei van de christelijke omroepindustrie in de Verenigde Staten. In de loop der jaren heeft CBN zijn bereik en invloed uitgebreid via televisie, radio en digitale media, en is het uitgegroeid tot een van de grootste christelijke mediaorganisaties ter wereld.

In 1988 richtte hij de Christian Coalition op en stelde hij zich kandidaat voor het presidentschap van de Verenigde Staten. Zijn opvattingen zijn terug te voeren op de National Reform Movement en de Lord's Day Alliance. Beide organisaties ontstonden in 1888 en bepleitten verschillende sociale hervormingen op basis van christelijke beginselen, waaronder het verbod op alcohol, het vrouwenkiesrecht en de naleving van de sabbat (zondag) als een dag van rust en eredienst. De beweging werd beïnvloed door het evangelicale protestantisme en streefde ernaar een „christelijke natie” te vestigen die door bijbelse beginselen werd geleid. Robertson vertegenwoordigde dezelfde beginselen als zowel de National Reform Movement als de Lord's Day Alliance. Om die reden stichtte hij ook Regent University.

Pat Robertson stichtte in 1977 Regent University, in overeenstemming met de katholieke leer waartegen William Miller zich zo moedig verzette. Het katholicisme en het afvallige protestantisme hanteren een satanische bijbelse methodologie die, naast andere ongeheiligde vruchten, de overtuiging voortbrengt dat er duizend jaar van vrede zullen zijn voordat Jezus daadwerkelijk terugkeert. Robertson gelooft dat zijn universiteit mannen en vrouwen opleidt om degenen te zijn die tijdens het bijbelse Millennium de duizendjarige regering van Christus zullen besturen. De term „regent” betekent iemand die optreedt als vertegenwoordiger of plaatsvervanger van een heerser of monarch die buiten het land is.

Vóór de tijd van het einde in 1989, uiterlijk vanaf 1960, traden de moderne tegenhangers van de organisaties die in 1888 aandrongen op zondagwetgeving, op het toneel van de geschiedenis. Na 1989 deden satanische manifestaties alle drie de elementen van het religieuze rijk van de draak, het beest en de valse profeet op hun grondvesten schudden. Jezus verbindt het einde van een zaak altijd met het begin van een zaak, en 1989, „de tijd van het einde” in vers veertig van Daniël elf, luidt een profetische periode in die eindigt bij de spoedig komende zondagwet van vers eenenveertig. Wanneer die zondagwet komt, verschijnt Satan om Christus na te bootsen, en begint zijn bekronende daad van misleiding, met wonderen en genezingen.

De geschiedenis die die profetische periode aanvangt, duidt op een werk van een afvallige protestantse beweging, dat leidt tot de zondagswet, die voorafgebeeld werd door 1989, het begin van die periode. In 1989 viel de „muur” van het „IJzeren Gordijn”, en aan het einde van deze periode valt de „scheidsmuur tussen Kerk en Staat”. Het begin van de periode markeert de eerste twee presidenten van de acht laatste presidenten. Het begin markeert dat het pausdom zijn vijand van het atheïsme in de Sovjet-Unie overwint, en het laatste markeert dat het pausdom zijn vijand

van het protestantisme in de Verenigde Staten overwint. Het begin duidt de eerste van die acht presidenten aan (een Republikein), die de handen ineenslaat met de antichrist van de Bijbelse profetie, en het einde markeert de laatste van die acht presidenten die de handen ineenslaat met de antichrist van de Bijbelse profetie. Van die eerste president wordt begrepen dat hij verantwoordelijk is voor het neerhalen van de muur, en de laatste is degene die de muur zal bouwen.

In 1960, tot aan de tijd van het einde in 1989, begon de moderne Nationale Hervormingsbeweging. Na de verkiezing begonnen satanische wonderen. Vóór de zondagswet zal de laatste manifestatie van de nationale hervormers opnieuw hun politieke hoofd verheffen. Bij de zondagswet is de tijd gekomen voor Satans wonderbaarlijke werking. Voorafgaand aan de zondagswet zullen er, uit profetische noodzaak, oordelen moeten zijn die niet alleen de nationale voorspoed van de Verenigde Staten wegnemen, maar die oordelen zullen, uit profetische noodzaak, ook zo zwaar en vreeswekkend moeten zijn dat de logica wordt gevestigd die het mogelijk maakt dat degenen in de laatste nationale hervormingsbeweging, de christelijke nationalist, de reden voor die oordelen aanwijzen als de burgers die ontheiligen wat zij de dag des Heeren noemen.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„Indien ons volk voortgaat in de apathische houding waarin het zich heeft bevonden, kan God Zijn Geest niet over hen uitstorten. Zij zijn niet voorbereid om met Hem samen te werken. Zij zijn niet wakker voor de situatie en beseffen het dreigende gevaar niet. Zij zouden nu, als nooit tevoren, hun behoefte aan waakzaamheid en eensgezind handelen moeten voelen.

„Het bijzondere werk van de derde engel is niet in zijn volle gewicht onderkend. Het was Gods bedoeling dat Zijn volk ver vooruit zou zijn op de positie die het heden inneemt. Maar nu, nu de tijd gekomen is dat zij tot handelen moeten overgaan, hebben zij nog voorbereiding te verrichten. Toen de National Reformers maatregelen begonnen te bepleiten om de godsdienstvrijheid te beperken, hadden onze leidende mannen zich bewust moeten zijn van de situatie en zich ernstig moeten inspannen om deze pogingen tegen te gaan. Het is niet naar de orde van God dat het licht aan ons volk is onthouden—juist de tegenwoordige waarheid die zij voor deze tijd nodig hadden. Niet al onze predikanten die de boodschap van de derde engel verkondigen, verstaan werkelijk wat die boodschap inhoudt. De National Reform-beweging is door sommigen als van zo gering belang beschouwd, dat zij het niet nodig hebben geacht er veel aandacht aan te schenken en zelfs hebben gemeend dat zij daardoor tijd zouden besteden aan kwesties die losstaan van de boodschap van de derde engel. Moge de Heer onze broeders vergeven dat zij aldus juist de boodschap voor deze tijd hebben uitgelegd.

Het volk moet worden opgewekt met betrekking tot de gevaren van de tegenwoordige tijd. De wachters slapen. Wij zijn jaren ten achter. Laten de voornaamste wachters de dringende noodzaak gevoelen op zichzelf acht te geven, opdat zij niet de hun geboden gelegenheden verliezen om de gevaren te zien.

„Indien de leidende mannen in onze conferenties de hun door God gezonden boodschap nu niet aannemen en zich niet gereedmaken tot handelen, zullen de gemeenten groot verlies lijden. Wanneer de wachter, terwijl hij het zwaard ziet aankomen, op de bazuin een duidelijk geluid

geeft, zal het volk langs de gehele linie de waarschuwing doen weerklinken, en allen zullen gelegenheid hebben zich voor het conflict gereed te maken. Maar al te vaak heeft de leider aarzelend gestaan, als wilde hij zeggen: 'Laten wij niet al te grote haast maken. Er kan een vergissing zijn. Wij moeten oppassen dat wij geen vals alarm slaan.' Juist zijn aarzeling en onzekerheid roepen uit: 'Vrede en veiligheid.' Wordt niet opgewonden. Weest niet verontrust. Van deze kwestie van het godsdienstige amendement wordt veel meer gemaakt dan nodig is. Deze beroering zal geheel wegebben.' Zo ontkent hij feitelijk de van God gezonden boodschap, en de waarschuwing die bestemd was de gemeenten op te schudden, verzuimt haar werk te doen. De bazuin van de wachter geeft geen duidelijk geluid, en het volk maakt zich niet gereed voor de strijd. Laat de wachter zich hoeden, opdat door zijn aarzeling en uitstel zielen niet aan het verderf worden prijsgegeven en hun bloed van zijn hand geëist zal worden.

„Wij hebben vele jaren uitgezien naar de invoering van een zondagswet in ons land; en nu deze beweging ons rechtstreeks nadert, vragen wij: Zal ons volk in deze zaak zijn plicht doen? Kunnen wij niet helpen de banier op te heffen en hen naar voren te roepen die achting hebben voor hun godsdienstige rechten en voorrechten? De tijd nadert snel waarin zij die ervoor kiezen God meer te gehoorzamen dan de mensen, de hand van onderdrukking zullen voelen. Zullen wij God dan onteren door te zwijgen terwijl Zijn heilige geboden met voeten worden getreden?”

„Terwijl de protestantse wereld door haar houding concessies doet aan Rome, laat ons ontwaken om de situatie te begrijpen en de strijd die vóór ons ligt in zijn ware betekenis te beschouwen. Laat de wachters nu hun stem verheffen en de boodschap verkondigen die de tegenwoordige waarheid voor deze tijd is. Laat ons het volk tonen waar wij ons bevinden in de profetische geschiedenis en trachten de geest van het ware protestantisme op te wekken, door de wereld te doen ontwaken tot het besef van de waarde van de voorrechten van godsdienstvrijheid die men zo lang heeft genoten.

„God roept ons op te ontwaken, want het einde is nabij. Ieder voorbijgaand uur is er in de hemelse hoven één van werkzaamheid om op de aarde een volk gereed te maken om een rol te vervullen in de grote taferelen die zich weldra voor ons zullen ontfouwen. Deze voorbijgaande ogenblikken, die voor ons van zo geringe waarde schijnen, zijn beladen met eeuwige belangen. Zij vormen het lot van zielen tot het eeuwige leven of de eeuwige dood. De woorden die wij heden ten aanhoren van het volk uitspreken, de werken die wij verrichten, de geest van de boodschap die wij uitdragen, zullen een reuk ten leven ten leven of ten dode ten dode zijn.”

„Mijn broeders, beseft u dat uw eigen zaligheid, evenals de bestemming van andere zielen, afhangt van de voorbereiding die u nu treft voor de beproeving die vóór ons ligt? Bezit u die intensiteit van ijver, die godsvrucht en toewijding, die u in staat zullen stellen stand te houden wanneer tegenstand tegen u zal worden opgewekt? Indien God ooit door mij heeft gesproken, dan zal de tijd komen dat u voor raden zult worden geleid, en ieder standpunt van waarheid dat u huldigt, zal streng worden bekritiseerd. De tijd die zovelen nu verloren laten gaan, behoort te worden gewijd aan de taak die God ons heeft gegeven om ons voor te bereiden op de naderende crisis.” Testimonies, deel 5, 714–716.